

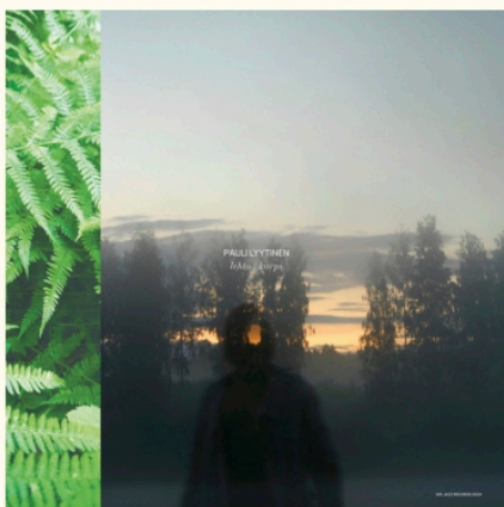
ti **George MacKay**. Yhteys kolmen tunne-
kriisin välille aukeaa tulevaisuussuuk-
sa tavalla, joka sitoo kaiken teknotrilleriksi.
Lomittain mennään pukudraaman ja kau-
huelokuvankin rekistereissä.

Bonelloa kiinnostavat enemmän ideat ja
käsitteet kuin samastuttava tunneku-
jetus. Henkilöissä on marionettimaisuutta, jota
korostavat varhaisen tarinan nukketehdas-
miljö ja tulevaisuustarinan tekoälypohdin-
nat.

Vieraannuttaminen on tyypillistä Bonel-
loa. *Peto* on modernistityylittelijän ensim-
mäinen elokuva, joka saa Suomessa kauppal-
lisen valkokangaslevityksen. Ranskassa hän
on arvossaan ja tietää sen itse. Kun *Peto* ei
kelvannut Cannesin elokuvajuhlille, hän toi
pettymyksensä julki. Maailmanensi-ilta oli
Venetsian festivaalin kilpasarjassa.

Peto kestää kaksi ja puoli tuntia, mutta
sen käsittelemiseen pitää varata enemmän
aikaa. Se on elokuva, jota haluaisi rakastaa
jo suuruudenhulluuden ja rohkeuden vuok-
si. Mikäli äärimmäisen älyllistä julistus
romantiikan ja hetkeen tarttumisen välttä-
mättömyydestä kuulostaa paradoksilta, sitä
tämä elokuva juuri on. ■

KALLE KINNUNEN

LEVY

Metsä soi

Pauli Lyytinen: *Lehto / Korpi*.
We Jazz Records, 2024.

LINTUJEN liverrys ja tuulen henkäily yh-
distyvät elektroakustisiin ääniin **Pauli Lyy-**
tisen soololevyllä *Lehto / Korpi*.

Maailmalla konsepti on kasvava ilmiö.
Puut, kivet, kävyt, kuivat lehdet, etanan ko-
tilot ja ihmiskeho soivat **András Désin** al-

bumilla *Einschließlich*, jonka unkarilainen
lyömäsoittaja äänitti metsässä ”alasti”, il-
man rumpujaan. Linnunlaulu, hyönteisten
surina ja tuulen liike lehvästössä nivottiin
osaksi musiikkia.

Uteliaista kokeiluistaan tunnettu Lyyti-
nen raivaa nytkin oman polkunsu. Konk-
reettinen viserrys ja muut metsän äänet
sulautetaan kudelmaan, jossa muusikko-
säveltäjä hyödyntää tenori-, sopraano- ja
alttosaksofonien lisäksi mellotronia, lyö-
mäsoittimia sekä modernia signaalinmuok-
kaustekiikkaa.

Tuloksena on mystiikan sävyttämää ark-
tista ambientia, joka liukuu orgaanisen pel-
kistetyistä kuulokuvista vapaamuotoisiin
äänitutkielmiin.

Korpi III:ssa askelletaan kenties suolla,
jossa kohdataan laulujoutsenia tihkusateen
langetessa silkkisenä lammen pintaan. Sil-
loin Lyytinen hönkii pillistään kaakattavan
joutsenmaisia skaaloja, aivan kuin hakisi sa-
natonta yhteyttä siivekkäisiin.

Fyysisesti vaativia pitkiä juoksutuksia
on muokattu sähköisillä apuvälineillä. Pai-
koin vaikuttaa siltä kuin äänessä olisi useita
muusikoita yhden sijaan.

Vaikka digiosaaminen on läsnä, levys-
tä välittyy vahva maanläheisyyden tuntu.
Luontoyhteys toimii levyn eduksi joka ta-
solla.

Musiikki resonoi vapaasti, kun ekosyste-
miin ujuttaudutaan avoimin mielin. Soolo-
levyn avausteos *Lehto I* avaa perspektiivin
kansallismaiseman tematiikkaan, joka on
kiehtonut niin **Sibeliusta** kuin Piirpauke-
yhtyettä.

Lyytinen purkaa idyllisen Suomi-kuvan
rakenteita abstraktiksi tutkielmaksi. Toi-
saalla ärhäkät aksentit voi tulkita vaikka-
pa kannanotoksi erämaiden suojelemisen
puolesta.

Lyytinen rikastuttaa sointiaan puhalti-
men suukappaleen ja huuliotteen työstöllä
sekä erilaisten etnisten lyömäsoitinten ra-
hinoilla. Niistä kehkeytyy hallitusti tuotet-
tuja imitaatioita vaikkapa kanalintujen soi-
dinmenoista.

Pauli Lyytinen tunnetaan yhtyeistä Mag-
netia Orkesteri ja Elifantree, joiden kans-
sa hän on esiintynyt kansainvälisilläkin la-
voilla. *Lehto / Korpi* on omiaan avartamaan
muusikko-säveltäjän kuulijakuntaa enti-
sestään. Impressionistinen levy viestii sekä
yhteydestä luontoon että Lyytisen taiteen
yleismaailmallisesti avautuvasta ulottuvuu-
desta. ■

MATTI KOMULAINEN